

Política | Actualitzat el 19/11/2020 a les 11:18

Jordi Pou: «Si l'1-O ?s'hagués demanat a la gent que es quedés al carrer, ara seríem independents»

El portaveu de Demòcrates.cat aposta per aixecar la DUI i controlar el territori amb una mobilització ciutadana sostinguda

Jordi Pou, portaveu de Demòcrates | Verònica Porta

Jordi Pou és un dels fotògrafs més reconeguts de Lleida. Fa poc més d'un any va entrar en política i des d'aleshores no ha parat. Després del seu pas per Primàries Catalunya, Pou és ara portaveu de Demòcrates.cat (<https://www.democrates.cat/>), la formació escindida d'Unió l'any 2015 i que aposta per la via unilateral per assolir la independència de Catalunya.

Pou defensa una mobilització permanent de la ciutadania i ataca la "partitocràcia" i les grans estructures de les formacions, un llast per a la política catalana, diu. Té intenció de ser el candidat lleidatà a les eleccions del 14 de febrer.

- Vostè es dedica a la fotografia i va fer el salt a la política fa poc més d'un any al voltant del projecte Primàries Catalunya. Ara és portaveu de Demòcrates.cat. Què l'empeny a seguir en aquest camí?

- Mai havia estat en política, però després de l'1-O em vaig adonar que calia fer un pas endavant perquè el Govern no va complir amb les promeses. La gent que vam anar a votar i vam defensar les urnes sí que vam fer allò que se'ns demanava, però els governants no, i tampoc van donar explicacions. La pressió externa pot fer canviar moltes coses, però des de dins és possible revertir més situacions. Per això he seguit implicat en la política.

- És un independentista que forma part d'un partit però que està enfadat amb la resta de formacions que aposten per l'estat propi.

- Hi ha un corrent general en contra dels partits polítics, però sense ells la democràcia participativa no funciona. El problema no són els partits, sinó la deriva que han emprès i en què s'han convertit. Les estructures internes s'han fet tan grans que han acabat per esbiaixar els objectius; ara no es busca el talent, sinó mantenir bastiments de poder i fermar càrrecs. La partitocràcia ha desvirtuat la funció de les formacions, que haurien de fer d'enllaç entre la societat i les institucions. Ha vist el currículum que té el vicepresident del Govern, Pere Aragonès? És un home de partit. Per què si el doctor Argimon està gestionant correctament la pandèmia no és conseller de Salut?

- Aquesta partitocràcia que denuncia és la responsable que el procés hagi embarrancat?

- Hi ha diverses raons, i el paper dels partits n'és una. D'entrada, però, s'han de dir les coses clares: l'1-O era un farol. Una jugada que pretenia forçar una negociació amb el govern espanyol que no va sortir bé i que va exposar el Govern a la decisió d'avançar per la via unilateral, que no es va explorar perquè tinc la sensació que no s'havia preparat. Els governants del 2017 no es van atrevir, i aquesta prudència va venir marcada per aquesta partitocràcia, perquè hi ha molta gent que viu dels partits.

En aquesta cruïlla es va optar per anar diluint aquell referèndum i centrar el focus en la repressió espanyola més que no pas en el resultat de la votació. Recordar les porres és més fàcil que evocar el mandat de les urnes, perquè es va dir que s'aplicaria i no es va fer. Tampoc ara els partits independentistes del Govern ni la CUP té intenció de fer-ho.

Els governants catalans no es van atrevir, i aquesta prudència va venir marcada per aquesta partitocràcia, perquè hi ha molta gent que viu dels partits

- S'anava de farol i no s'havia preparat la unilateralitat. Vostès aposten per avançar en aquest camí.

- Espanya ens va enganyar com sempre ha fet, però en aquella ocasió vam perdre una oportunitat. L'estat espanyol va tenir por de l'1-O i del 3-O, i prova d'això és que ha anat mantenint la repressió. El problema és que la por també l'hem vist en aquells que lideraven el país i que van dir que s'avançaria cap a la independència en base als resultats del referèndum. ERC i Junts tenen por, i també la CUP, que ha anat retallant molt el seu discurs. No saben com sortir airoso d'aquesta situació.

- I com es va endavant?

- L'independentisme només pot optar per la unilateralitat, perquè les altres vies no existeixen. S'han provat i no han funcionat. L'1-O va ser una demostració de l'èxit que pot tenir el camí unilateral, i si s'hagués demanat a la gent que aquells dies s'haguessin quedat al carrer, ara seriem independents. No es va fer perquè no es van atrevir. Ara plantegem diversos passos, el primer, el referèndum, que ja el vam fer. Després, elevar els resultats al Parlament i seguir la llei de la independència. Estem en aquest punt. Ara mateix no hi ha una majoria parlamentària per aixecar aquella declaració que no es va fer efectiva. El Govern ha d'activar aquella declaració i acte seguit exercir el control del territori.

L'1-O va ser una demostració de l'èxit que pot tenir el camí unilateral, i si s'hagués demanat a la gent que aquells dies s'haguessin quedat al carrer, ara seríem independents

- Com pretén controlar-lo?

- Usant les eines que tenim. Institucions polítiques, Mossos d'Esquadra, centres de telecomunicacions, parlar amb les empreses per evitar que se'n vagin...

- I com es combatria l'oposició segura que faria l'estat espanyol?

- Cridant a la mobilització de la gent! Ha de ser, però, sostinguda i permanent. Cal anar a l'aeroport, tallar la Jonquera... i no moure'ns fins que el conflicte no se solucioni.

- Espanya s'avindrà a negociar si la gent està dos o tres mesos al carrer de manera ininterrompuda?

- Espanya no té la força per reprimir tota la gent que podria sortir al carrer i fer-la tornar a casa. Imagini que hi ha 100.000 persones distribuïdes pel territori, amb els partits i el Govern avalant aquesta mobilització. La unió d'aquests tres factors permet sostenir el moviment i l'estat espanyol no ho podria dissoldre ni amb l'exèrcit, perquè perdria directament. Una manifestació sostinguda en el temps acabaria desembocant en reconeixements internacionals i en una negociació amb l'Estat per fixar els termes de la separació.

- I potser més gent a la presó...

- Cal assumir costos, però és que ja ho estem fent, i des de fa 300 anys! Ens hem de preguntar si els volem acceptar en aquest context que ens permet fer un pas més enllà del que es podia fer èpoques enrere. Ara no ens afusellen!

- Des de Demòcrates busquen una unió dels partits que aposten per la via unilateral per encarar les eleccions del 14 de febrer. N'han trobat molts?

- Som un partit que va nèixer per implementar la independència i que considera que només és possible per aquest camí unilateral. Tothom que la defensi és el nostre soci independentment de si és d'esquerres o de dretes. Ara ens preparem per anar sols als comicis, i per això hem iniciat un procés de primàries, però també estem parlant amb altres partits.

- I com han vist el panorama?

- Ni ERC ni Junts ni la CUP volen explorar aquesta via, i per tant no ens hi podem unir. Ens agradaria, però no ho farem. Amb qui sí tenim possibilitats d'entesa és amb Solidaritat Catalana, que també és un partit petit com el nostre.

- Es convenient ara una DUI en el context d'una pandèmia que obliga a centrar recursos en la gestió sanitària i econòmica?

- Molta gent m'ho diu, això. Jo pregunto sovint de quin sector són. La sanitat és un desastre organitzatiu, els autònoms ens hem de barallar per ajudes de misèria... si la reconstrucció l'hem de fer amb els vímetes d'una autonomia, ens costarà molt recuperar-nos. Entenc l'argument, però aleshores que m'expliquin quina és l'alternativa a l'autonomia, o potser no n'hi ha cap.

- El president Quim Torra havia d'acceptar la inhabilitació?

- La decisió l'havia de prendre ell. Nosaltres vam dir que li donaríem tot el suport si volia desobeir, però s'ha de respectar el seu posicionament. Cal entendre que potser ni dins del mateix Govern tenir suficients suports, i això ens ha de fer pensar. Cadascú va a la seva i això també ho veiem a la ciutat de Lleida. Hi ha un executiu amb tres partits que no van a l'uníson. Sembla que hi hagi una competició entre els membres del govern, i això no pot ser. L'Ajuntament de Lleida té un problema greu de comunicació.

A Lleida hi ha un executiu amb tres partits que no van a l'uníson. Sembla que hi hagi una competició entre els membres del govern, i això no pot ser. L'Ajuntament té un problema greu de comunicació

- Vol ser candidat per Lleida el 14-F?

- A partir d'aquest divendres 20 de novembre es podran votar les candidatures presentades. A tot Catalunya se n'han registrat 137 i a Lleida, 16, entre elles la meva. Vull ser candidat pel Lleida, i el dilluns 22 es donaran a conèixer els noms.